

Juryrapport finale Write Now! 2013

Alle hoop is nog niet teloorgegaan

Met die slogan begon de juryvergadering en dat hebben we aan jullie te danken. Jullie zijn allemaal winnaars. De jury was aangenaam verrast door de verbeeldingskracht van de vijftien finaleteksten. Al raden we alle Write Now!-deelnemers aan om overmorgen alvast aan de finaletekst van volgend jaar te beginnen. Er was een vrij groot verschil merkbaar tussen teksten die voor de deadline op drie weken geschreven zijn, en ander materiaal, dat duidelijk al langer in de lade lag. Uiteraard zijn die teksten vaak net iets beter gepolijst, ze staan meer op zichzelf, zijn meer doordacht of doorleefd, en dat lezen wij graag.

Daarnaast viel ook op dat zwemmen het nieuwe schrijven is. Opmerkelijk veel schrijvers schrijven over zwemmen, in plaats van eerst te gaan zwemmen en dan te schrijven, of eerst te schrijven en dan te zwemmen. Dan heb je dat alvast gehad. Schrijven is eenzaam, ik weet het, zwemmen is dat ook, maar daarom moet je die twee nog niet noodzakelijk met elkaar combineren. Tenzij je letters zou zwemmen, of woorden. Misschien een idee voor een performance. En als je die dan kan filmen, dan krijgen we volgend jaar gezwommen tekstmateriaal binnen. Lijkt me enig.

Alle hoop is nog niet teloorgegaan, en dat geldt ook voor poëzie. Ook dit jaar zijn er een paar sterke poëzie-inzendingen uit de voorrondes gekomen. Zoals dat gaat met poëzie, zijn de meningen daarover sterk verdeeld. De jury kon het niet eens worden over een inzending waarbij opnieuw water, of eerder de zee de belangrijkste voedingsbodem was. Deze gedichten passen zo in een bundel, zijn klassiek gecomponeerd door een schrijver die zich het dichten als ambacht heeft eigen gemaakt, alleen vroegen sommige juryleden zich af of het niet wat rauwer mocht. Risico is wel degelijk een belangrijk criterium. Of zoals Leonard Nolens schrijft: 'Om je poëzie te veranderen, moet je je leven veranderen.' Desalniettemin geloven we dat jij wel komt waar je wil geraken, Charlene Winne.

Een andere, vrij jonge schrijver had het lef om groots en meeslepend te schrijven (met een belangrijke bijrol voor: een zwembad) en leverde een goed opgebouwd verhaal. Geloofwaardig en grappig, met bijzondere details. We hebben er vertrouwen in dat je je zoektocht naar je eigen stem het komende jaar glorieus zal verderzetten, en we kijken uit naar je deelnametekst van volgend jaar. Alleen af en toe doseren in de metaforen doet soms wonderen. '*Als kind neem je niet wat je wil, maar waar je je ouders van kan overtuigen, dus nam ik een magnum, en geen raket.*' Met dat soort zinnen grijp je ons naar de keel, Joeri Heegstra.

Een opmerkelijk verhaal ook begon op de jurytafel met het commentaar: 'Geraaskal, een compleet idioot verhaal dat bij elke zin uit de bocht vliegt.' 'Waanzinnig, intrigerend, dapper.' Geloof me, we kregen bijna ruzie toen we het over deze tekst hadden. Vaak zijn het dit soort werken die oorspronkelijk niemand wil uitgeven, maar die na tien jaar plots bestsellers en cultboeken worden. Van een zin als '*Ik ben niet verliefd, ik ben quantumverstrengeld,*' word ik echt heel blij. We konden je onmogelijk laten winnen, maar we kijken uit naar wat jij nog meer uit je mouw schudt, Tim Thomaes.

Alle hoop is nog niet teloorgegaan. Eindelijk zijn we waar we moeten zijn. Na haar deelname vorig jaar werd ze al opgemerkt door literaire tijdschriften en in *de Volkskrant*, en al gaf ze in de Facebookgroep van Write Now! 2012 te kennen dat ze vond dat ze het eigenlijk niet meer kon maken om nog mee te doen, op de jurytafel verblufte ze iedereen met een verhaal over de meest schrijvende achtervolging die we in tijden hadden gelezen. Een af verhaal dat er met kop en schouders boven uitstak, treffend, liefdevol en warm. Bovendien zet ze ons als jury te kakken met een bom van een openingszin: '*Als Wanda een wedstrijdkanarie was, dan zou ze op vorm niet veel punten krijgen.*' Ik vermoed dat deze dame bezig is aan haar debuutroman, en van zodra die uitkomt ren ik als eerste naar de winkel om hem te kopen. De winnaar van Write Now! 2013 is Lize Spit.

Vincent Van Meenen